Z PRAGUE NEB.

Dne 30. ledna 1920.

— Pí. Jan Soukupová se synem Eduardem minulé soboty navštívili Omahu, kde pí. Soukupová nakoupila nové jarní zásoby pro svůj závod se ženskými kloboučky.

— J. C. Wolf s manželkou dleli po několik dní v minulém týdnu v Omaze, kde pan Wolf se súčastnil konvence groceristů.

— Slečna Klára Novákova, která zde strávila delší dobu návštěvou u příbuzných, navrátila se koncem minulého týdne do svého domova v Omaze.

— Paní Frank Pospíšilová s dítkami z Pierce, která zde byla po několik dní návštěvou u své nemocné matky, paní J. F. Urbanové, odejela minulé středy zpět do svého domova.

— Paní I. V. Šimánková s dcerou Blankou dlely po několik dní v minulém týdnu návštěvou v Omaze.

— Koncem minulého týdne dlel zde za obchodem a návštěvou přátel pan Petr Svoboda ze Schuyler.

— Na učitelských zkouškách, konaných minulé soboty ve Wahoo, nalézali se též následující z našeho města: Arnošt Texel, Tillie Texel, Irene Prai a Anna Vech.

— Frank Lukeš s rodinou, kteří dleli zde po poslední dva týdny návštěvou u rodiny našeho zubního lékaře, dra. M. J. Růžičky, vydali se na zpáteční cestu do svého domova v Chester, Montana, kde pan Lukeš vlastní rozsáhlou renč.

— J. V. Kašpar navrátil se počátkem týdne z dvou-týdenního výletu do Colorada, kde zkoumal krajinu s úmyslem se tam přesídliti, když by tam totiž našel výhodné zaměstnání. A jak s námi po svém návratu sdělil, má tam něco v dohledu a hodlá se tam navrátit počátkem března — nevyskytne-li se nic nepředvídaného. Změnu přesídlení se na západ uznává pan Kašpar nutnou z ohledů zdravotních, týkajících se jeho dcerušky Olgy, která již po poslední dva aneb více roků byla nucena tam stráviti.

— Městská rada obmýšlí v blízké budoucnosti opět předložiti k odhlasování další obnos městských bondů na elektrickou linii ve městě. Dříve však povolá odborníka, by přehlédl a podal odhad, co by stála oprava nynější linie a zároveň, co by stála nová, a dle toho pak bude určen obnos bondů.

— Paní Louis Rose-ová z Winner, So. Dak., dlela zde v tomto týdnu návštěvou u své sestry, pí. Frank Votrubové. Manželé Rose-ovi jsou bývalými zdejšími občany a pan Rose vlastnil zde železářský obchod, který asi před rokem vyprodal p. J. I. Staskovi a odebral s rodinou do South Dakoty, kde vlastní rozsáhlou farmu.

— Fred Dunder, společník firmy Brož and Dunder Auto Co., jel ve čtvrtek do Omahy a přivezl zpět dva nové trucky pro své zákazníky. Fred má v tomto týdnu plné ruce práce následkem onemocnění počátkem týdne svého společníka, F. A. Brože. Jelikož ale je statné postavy a veselé povahy, doufáme, že to vydrží, neboť Francek se rychle zotavuje a hodlá v příštím týdnu opět býti na svém místě.

ORD, NEBRASKA.

Dne 27. ledna 1920.

— Tímto se čtenáři sděluji zvěst, že Josef Kluna, syn Jana Kluny, rolníka od Comstock, se v sobotu, dne 24. ledna, nevysvětliteluým způsobem postřelil a při tom zranil též matku. Matka se pozdraví, ale syn svému zranění již v pondělí, 27. ledna, podlehl. O neštěstí tomto kolují různé pověsti, vše ale záleží na koronerově porotě, jež zajisté pravý stav věcí vyšetří.

— Vážnou nemocí byl postižen syn pana Ignáce Klímy, váženého krajana z Burwell, Neb., a jest v ošetřování v Ord v nemocnici. Jak se dozvídám, daří se mu již lépe.

— Manželka pana Václava Šimbala od Burwell byla zde v Ord operována na zápal slepého střeva a jak se sděluje, daří se jí již dobře.

— Pan Frank Novotný, jenž byl nemocen částečně zápalem plic, již z nebezpečí vyvázl, což jest mu všemi přáno.

— Panuje zde více případů nachlazení, ale že by to byla "flu", nechtí rozumět. Radím všem k velké opatrnosti před nachlazením, neboť jsem toho sám zažil v loni více než dosti. Nicméně letos jest město Ord dobře připraveno; má dvě nemocnice, z nichž jedna jest již odevzdána svému účeli a druhá se dohotovuje.

— Dále sděluji, že zde máme nového českého právníka.

— Pozdravuji celý personál, jakož i čtenáře "Pokroku". — V úctě— John Skala.

Z BRUNO NEB.

Dne 28. ledna 1920.

— Rozhodnul jsem se zase se čtenáři několika řádky sdělit, jak u nás v tomto novém roce pokračujeme.

— Počasí máme v přítomné době velmi uspokojivé, pěkně mírně mrzne, sníh žádný a cesty jsou celkem dobré, tak že farmáři o překot vozí obilí do zdejšího trhu, kde za vše dostávají ceny velmi dobré. Však i ostatní potřeby jsou náramně drahé, takže když jdeme maso nebo moukou koupit, naříkáme, ježto v obchodech nevědí hnedle co za to počítat. Proto alespoň já myslím, kdyby plodiny byly levnější, že by byly i ceny za výrobky z nich a ostatní potřeby nižší.

— V minulém týdnu se do našeho města přestěhoval pan J. J. Proškovec.

— Pan Jos. Malina, jenž se sem též přesídlil, přijmul zaměstnání v zdejším farmerském elevatoru.

— Pan Frank Vondra koupil zde majetek od paní Doležalové a přestěhuje se sem někdy v příštím měsíci.

— Zdejší řezník přivezl si svoji rodinou z Chicaga, jež po 3 měsíce dlela u tamních přátel.

— Ve schůzi dohlížitelů farmerského elevatoru zvoleni byli následovní úředníci: J. J. Sedláček a Jos. Řeřucha. Čistý výtěžek farmerské společnosti za rok 1919 obnášel $3,966.52.

— V úterý, dne 20. ledna, sňatek svůj slavil pan Jan Sedláček, jenž za družku dalším svým životem vyvolil sobě slečnu F. Černohlávkovou. Šťastným manželským poutem sloučil je ve Wahoo okresní soudce A. Z. Donato. Novomanžele provází nás všech blahopřání.

— Pan Karel Okřina, legionář československé armády, zařídil si zde též řeznický obchod.

— V minulém týdnu byly sem dopraveny tři železniční káry kůlů a drátu na zavedení elektrického proudu, takže nebude to již dlouho trvat a naše město bude za noční doby tonouti v záři moderního elektrického světla.

— Pan Frank Jelínek, jenž jest zaměstnán v South Omaze v jatkách, dlel zde po pět dní návštěvou v kruhu své rodiny, načež se opět vrátil za svým povoláním.

—V. B.

Z československé republiky

Úmrtí české básnířky. — Praha, 2. ledna. — Paní Růžena Svobodová zemřela dne 1. ledna ráno o 5. hodině ve svém bytě na Malé Straně v Praze, podlehnuvši záchvatu srdeční mrtvice. V červenci 1918 dovršila básnířka Růžena Svobodová padesátý rok svého života; její osoba i její dílo byly tehdy uctivě pozdraveny celou českou veřejností, ale doba sama podala jí věnec nejkrásnější. Byl to věnec nesčetných českých dětí, které jako předsedkyně Českého Srdce zachránila k životu a zdraví. Toto horoucí dílo účinné lásky zdálo se dovršovati její dílo básnické; veliký duch lásky, veliká žízeň po harmonii rostla v jejím díle román po románu, až posléze padesátý rok života povolal básnířku, aby činně, s nevzácnější obětavostí rozsévala tu lásku, tu harmonii, tu úctu k zdravému a dělnému životu, jež poznášely její tvorbu románovou. — O posledních okamžicích pí. Růženy Svobodové píše se v "Československé Republice" následovně: Smrt naší básnířky byla jedním z nejkrásnějších darů, které ušetřuje osud smrtelníkům. Býti sražen v plném rozmachu činnosti jakoby bleskem! Býti naráz stráven v ohni, který zachvátil celou bytost! Růžena Svobodová byla z bytostí, zmožených ve svém žáru činorodosti, které rozvířují své okolí, příliš klidné a pomalé vzhledem k tempu jejich zrychleného života. Měla předchůdkyni snad jedině v Teréze Novákové, která podobně vyvíjela život tak, aby nezůstala z něho promarněna ani poslední kapka vzruchu a síly. Ale vynikla daleko nad ni stejně o kolik předhonila ji jako básnířka a umělkyně. — Růž. Svobodová byla ovšem nemocna nevyléčitelnou chorobou, zánětem srdeční aosty, která by ji byla najisto sklátila dříve či později. Ale lékaři se vyslovili, že tato smrt byla opravdu dobrodiním pro naši velkou trpitelku. Později byl prý by proces pokračující choroby přivodil nové komplikace (na př. vodnatelnost), které by byly nesmírně její život ztížily. Jisto jest, že tento život byl syt plně a činorodě téměř do posledního dechu. Ještě v den sylvestrovský byla přítomna velké schůzi pracovního odboru pro zájmy venkovských žen, odbývající se v Obecním domě, jíž se činně účastnila a kterou byť poněkud znavena, ale ještě v plné síle své agilnosti opustila. Po svém příchodu domů přijala odpoledne řadu návštěv a večer strávila v kruhu nejbližších známých mimo dům, zdrževši se tam až do 11. hodiny. Přišedši pak do svého bytu, vyčkala ještě v rodinném kruhu půlnoc, aby si vzájemně s manželem a milou návštěvnicí blahopřáli k Novému roku, načež její společníci odešli spat. Ona však bděla ještě do noci, odbyla si nutnou korrespondenci, která byla nalezena ráno na jejím stolku. Po krátkém spánku pozdě k ránu vstala, aby po svém zvyku šla se omýti do koupelny studenou vodou. Její krok byl ještě pevný, tak že její domácí, kteří ji slyšeli, nevypozorovali z něho ničeho z toho, co následovalo. Vrátila se totiž a skácela se u lože, jakoby sražena bleskem, bez zápasu se smrtí, vydechla svou duši. Její tvář, když pozorujeme ji ležící na katafalku, nejeví aspoň nejmenší stopy zápasu, naopak jakoby omládla, usmívá se nevyslovitelným úsměvem vykoupení. — Na ředitelské schůzi Československého Červeného kříže, konané 2. t. m., věnována byla vděčná posmrtná vzpomínka člence Hlavního stavu Československého Červeného kříže a ředitelce jeho Tiskového oddílu, zemřelé spisovatelce a vzácné sociální pracovnici pí. Růženě Svobodové. Současně bylo usneseno věnovati 100,000 K jako základ pro "Fond Růženy Svobodové", jenž bude umožňovati studující mládeži, aby cestami do ciziny získala různé vědomosti a zkušenosti, jichž by mohla použíti pro práci v oboru sociální a hygienické péče v naší republice.

Amerika pres. Masarykovi. — Praha, 30. prosince. — Presidenta došel tento telegram od Katolické Slovácké Federace v Americe: "My, Katolická Slovácká Federace, na svém výročním sjezdu, konaném předešlého týdne ve Scrantonu, jednomyslně jsme prohlásili, že Bohu a Vám platí naše vděčnost, jakož i vděčnost veškerého slovenského lidu za uskutečnění odvěkých našich nadějí na zrození naší republiky. Bylo přirozeno, že při pouhém jménu Československo a Masaryk, kteréžto poslední jest souznačné se svobodou naší země, bouře potlesku a mohutné "Sláva" otřásalo samými stěnami, a nyní chceme my, dobří a věrní slovenští katolíci, povzbuzeni skvělým Vaším příkladem a vzníceni nepoddajnou ohrožeností zavázati se nově zrozené naší republice a Vám, slavné její hlavě, nehynoucí věrností a bezmeznou podporou, kterou skládáme do Vašich rukou k blahu naší republiky. Na její oltář klademe veškerá bohatství, duševní i jiné dary, jež nám Bůh udělil, a bude-li třeba, rádi prolijeme svou krev, aby Vaše ideály, které jsou zosobněním ideálů našich, zplna byly uskutečněny. Kéž se podaří dovedným rukám prvého jejího presidenta vyvésti naši Československou republiku z mělčin jejího dětství na širé moře blahobytu a zdaru!" — Podepsán referent Štěpán Krasula, New York.

Dosloy k procesu dr. Švihy. — Praha, 2. ledna. — Dnešní Večerní České Slovo píše, že zkoumáním policejního archivu přišlo se na dokument, jenž opravdu usvědčuje dr. Švihu, že peníze od státní policie bral — jak v nepravidelných částkách, tak později i v měsíčním platu ve výši 400 korun. Dokument byl nalezen ve stolku komisaře Chuma. Mnoholi Švihu v celku přijal, není prokázáno. Švihu však peníze bral a tím jest usvědčen. Během celé války nepřišlo se však na nic, co by opravňovalo k tvrzení, že by byl dr. Švihu policii dával nějaké cenné zprávy. Věděl všelicos, co by bylo stačilo na — provaz. — Ostatně časopisy i samo České Slovo přinášejí doslov k procesu tomu i od pres. Masaryka, který sám prohlašuje, byly-li dokumenty proti dr. Švihovi nalezeny, že je hotov doznati, že se v obhajobě jeho — zmýlil.

Gabriel Chládek, strážce bezpečnosti. — Záhy po převratu objevilo se v novinách jméno Gabriela Chládka a brzy psaly se o tomto dobrodruhu celé legendy, jak napaloval rakouské velitelství, vystupoval v rolli generála důstojníka, inspektora a všude, kde se dalo, pomáhal podvracet, nebo spíše sesměšňovat rakouskou armádu. Chládek vyrukoval také se svými pamětmi a skutečnému řada osob dosvědčovala, že za Rakouska pracoval hodně odvážně pro české lidi. Ale Chládek nepracoval jen proti Rakousku. Dobrodruh od kosti nedal si ujíti žádnou příležitost k podvodným kouskům. Jeho pověst pomohla mu k úřednickému místu v ministerstvu financí, kamž do kontrolního oddělení přijal ho odborový přednosta Jirák. Chládek rozjel se na český sever a tam pracoval pro republiku tak důkladně, že byl zatčen a nyní nachází se ve vazbě v Žatci pro řadu podvodů. Učinili kozla zahradníkem. Chládek dal prodávati falešné kolky, pak dotyčné zatýkal a falešné kolky odevzdával úřadům na důkaz své činnosti. Že touto provokatérskou činností Chládkovou ministerstvo financí si u německého obyvatelstva na severu důvěry nezískalo, jest na bíledni. S kolky dělal si Chládek co chtěl a při procesu přijde asi na jevo, že pomáhal hlavně své kapse. Prozatím vystupoval u pražského šestičlenného senátu jako svědek proti polskému židu Liebersohnovi, jejž zatkl pro falšování peněz v červenci v Žatci, přikládaje si jméno Karel Armand. Ve skutečnosti najal si Chládek Liebersohna jako špiela, poslal ho k jistému Matzkovi, aby od něho koupil za neokolkované bankovky falešné kolky. Matzkovy kolky si pak Chládek nechal, nezatkl ho a když slyšel, že Liebersohn má doma za 30,000 nekolkovaných bankovek, věno jeho ženy, dal ho zatknouti a jeho peníze si nechal. — Při výslechu odpovídal Chládek, jejž přivezli z vazby, velmi neurčitě a když mu Liebersohn řekl, že lže, nevěděl, co mu odpověděti. Liebersohnův obhájce dr. Šole uvedl, jak si Chládek počínal v rolli úředníka a ježto proti obžalovanému není jiného svědka, žádal o zproštění. Senát vyhověl však návrhu státního zástupce dra. Ployhera na zavolání nových svědků a líčení odročil.

Velkolepý dar Čsl. republice. — Z Prahy se píše: Jako zahájení velké ošacovací akce věnoval Americký Červený Kříž chudým československým matkám a dětem 400,000 kusů teplého, nyní tak potřebného vlněného a zimního šatstva, flanelového prádla v ceně 1 mil. dollarů, či nynějších 50 millionů korun. Přednost při rozdělování budou míti válečné vdovy a sirotci a příslušníci válečných invalidů. Rozdělováním byla pověřena "Československ. péče o dítě". Skvělý dar sestává ze 100,000 košil, několika desetitisíců spodků, sweatrů, kazajek, zástěr, domácích šatů, oblečků chlapeckých i dívčích a přes 70,000 párů dětských punčoch. Vesměs mírové, dosud neupotřebené věci. Po této akci bude následovati pomocná akce Hooverova, jež věnuje česlov. dětem 100,000 úplných souprav, sestávajících z pláště, kožených bot a vlněných punčoch v ceně 26 mil. Kč. Látka na plášť v délce 150,000 yardů (asi 137 kilometrů) a šířky 138 c. už došla do Hamburku. Zde budou šity vskusné pláště, odpovídající potřebám dětí městských i venkovských. — Distribuce provede rovněž Čs. péče o dítě za součinnosti Červeného Kříže a zemské, příp. okresních komisí pro péči o mládež.

Padesát čtyři korun nové daně na každou hlavu. — Časopis "Lid" sděluje: Od nějakého času lze pozorovat, jak ceny všeho zboží letí vzhůru. Boty, které před měsícem stály 80 korun, jsou dnes už za 150 korun, stejně látky a vše, co se kupuje a prodává. Zdražování začalo zvláště od toho dne, když socialisté a agrárníci odhlasovali daň — krutou daň spotřební, z obratu zboží. Přejde-li nějaký předmět koupí z jedné ruky do druhé, zdraží se vždy o 1%. Daň má vynésti státu asi 800 millionů korun. Neznáme sice přesně počet obyvatelstva v republice, ale na haléřích nezáleží. Na každou hlavu připadá této daně asi 54 K. List českých socialistů, "Ráno" psal, že ještě výtěžek té daně (800 millionů) jest nepatrný. Snad by chtěli, by poplatníci platili ještě více. Kdyby ale zůstalo při těchto 54 korunách a kdyby zboží nezdražilo se více, nežli o tu daň! Ale to už jest známá věc. Lichváři odvedou státu to 1%, ale sami zdraží zboží aspoň o 5 procent. Daň má platit až od 1. ledna a už dnes na její účet se zboží zdražuje. Daň nepostihne o tolik víc bohaté než chudé. Jíst musí každý, šatiti se také každý. Pro bohaté, kapitalisty, kteří peníze ukládají, nebude tato daň tak velikým zatížením, za to ale pro chudší vrstvy. Už náklad na děti. Boháči mají dětí obyčejně málo, za to ale rodiny z vrstev širokých jsou dětmi požehnány. Ty budou cítiti velice zdražení všech nejnutnějších potřeb citelně. Vždyť budou dražší šaty, boty. Dražší bude maso, mouka, chleba. Dražší budou též svíčky, petrolej, uhlí. Dražší bude koření i sůl, dražší bude vůbec vše, co se kupuje a prodává. Stále se psalo o tom, jak budou boháči postiženi daněmi, zatím ale se jim toho tolik nestalo. Kapitalisté dovedli vždy svrhnouti břemena na lid. Daň z obratu zboží jest daní spotřební a socialisté zpronevěřili se svým zásadám, když daň odhlasovali. Ukázali spolu s agrárníky, že nelze od nich očekávati spravedlivou lidovou politiku daňovou. Horší daň nemohla by vymysliti ani kapitalistická vláda.

POZOR!

Upozornění nemocným, která zde uvádím z mého případu

Přeje si míti dopis uveřejněný.

Ctěná paní Otoupalíková!

Přijměte ode mne srdečný pozdrav. Musím Vám poděkovat za Vaše léky. Drahá paní, nikdy bych neřekla a nevěřila, že by mohly léky nějaké vyléčit člověka za ten krátký čas, tak nemocného, jak já jsem byla zdraví chatrného, což ani vypsati nemohu, neb nemám dosti slov Vám poděkovati. Co jsem já zkusila, to vím jen já a lékař a k tomu vyhlášený, který sám nevěděl, co mi schází. Řekl, že mám otravu krve v komoře, že nemám krve a že to nepřečkám. Psala jsem Vám, byste mně dala léky a popsala Vám nemoc, a Vy, drahá paní, jste mně léky poslala, aniž jsem Vám nemoc dobře popsala. Za tři neděle jsem byla zdráva. Bolesti jsou pryč, jíst mi chutná a spím dost. Musím Vám říci, že po prvním užívání Vašich léků jsem spala celou noc, což se mně nestalo po dobu sedmi měsíců a od té doby spím dobře. Ptáte se, dovolím-li dát mé poděkování do novin? O, jen dejte! Co jsem Vám psala, není lež, neb na to mám svědky, co řekl doktor, a jak jsem vypadala.

Jsem Vám, paní, vděčná za to, co Vaše léky pro mne vykonaly. Každý, kdo mne zná, ptá se mne jak to vypadám, čemuž i já věřím, ale také každému říkám, že jen Vaše léky mne uzdravily. Nejsem z těch, abych snad něco chválila, co chvály nezasluhuje, ale mohu říci, že Vaše léky jsou dobré a odporučuji je každému a Vám přeji mnoho zdaru a zdraví. Vaše pacientka,

ANNA HONFRST,
Dante, South Dakota.

Milí bratři a sestry!

Neklamu Vás a sděluji Vám jen vlastní zkušenost a samou pravdu, co jsem zakusil od roku 1916 do roku 1919. Trpěl jsem revmatismem. Byla to první choroba a pomoci jsem si nemohl. Druhá nemoc byla horší. Celé vnitřní tělesné ústrojí mne bolelo a myslel jsem, že mám souchotě, plíce, ledviny i játra pryč a k tomu všemu i žaludek přestal pracovat, chuť k jídlu byla ta tam a po práci byla veta. Užíval jsem léky, ale ty mi úlevy nepřinesly. Nemoc se horšila, až jsem musel konečně ulehnouti. Povolal jsem si lékaře, ale místo ozdravení se nemoc horšila; a odevzdav se do vůle Boží, bylo mně lhostejno zemříti dnes nebo zítra. Vzdor tomu však hledal jsem stále pomoci, avšak marně. Dostal se mně náhodou do rukou časopis. Čtení v něm při mé bolesti mne netěšilo a obracel jsem list za listem a na jedné straně zahlédl jsem oznámku pí. Frant. Otoupalíkové, která oznamovala léky proti mé nemoci. Pomyslil jsem si: Mám tam psát? Ale škoda peněz a namáhání. Nedalo mi to však pokoje a sednu a píšu, mysle při tom: Když jsem již tolik utratil, ať nemám třeba nic, ale učiním ještě jeden pokus. Popsal jsem jí zevrubně svou nemoc a paní Otoupalíková zaslala mi ihned léky. Na prvním mém utrpení nebylo však ještě dosti. Zachvátila mne k tomu influenza, a tu jsem se již v duchu loučil se světem.

Léky, paní Otoupalíkovou zaslané, počal jsem dle obdrženého od ní návodu ihned užívati. Za nedlouho na to pociťoval jsem úlevu a dnes mohu již opět pracovati, práce mne těší, ba i celá příroda. Bůh sám ať paní tu odmění a dopřeje jí zdraví a štěstí za vše, co pro trpící k úlevě bolesti jejich učiní.

Co zde píši a co psali jiní, jest pravdou. Ctěná paní! Přijměte můj sterý dík a "Zaplať Pán Bůh!" za dobrodiní mně prokázané.

JAN PRAŽAN,
531 18th Ave., E. Moline, Ill.

Pište přímo na adresu:

Mrs. Frances Otoupalík

Vyrabitelka **DAVID CITY, NEBR.**

DR. F. J. KÁLAL

Zvláštní pozornost věnuje se léčení střevních neduhů.

VERDIGRE NEBRASKA